

přibito na dveřích, nýbrž bylo vloženo do schránky na dopisy na dveřích žalovaného.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, R I 178/30).

Odvolání žalovaného z rozsudku pro zmeškání, jímž bylo uznáno podle žaloby, o d v o l a c í s o u d odmítl, neshledav uplatňovaný zmatek (§ 477 čís. 4 c. ř. s.) ve způsobu doručení žaloby.

N e j v y š š í s o u d vyhověl odvolání žalovaného z důvodu zmatečnosti čís. 4 § 477 c. ř. s., zrušil rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením, počínajíc již doručením žaloby, a vrátil spisy soudu první stolice, by o žalobě dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti názoru odvolacího soudu, že při doručování žaloby nebyly porušeny předpisy §§ 106 a 104 c. ř. s. tím, že předepsané oznámení nebylo žalovanému, který doma nebyl zastížen doručujícím orgánem, přibito na dveřích, nýbrž bylo vloženo do schránky na dopisy na dveřích žalovaného. Neboť předpisy §§ 106 a 104 c. ř. s. o doručování žalob jsou formálními předpisy toho rázu, že musí býti dodržovány přesně a že, když se tak nestalo, zejména i, když oznámka nebyla, jak předepsáno, připevněna na dveřích bytu žalovaného, nelze mluvit o řádném postupu při doručování žaloby. Poněvadž se doručení žaloby tímto způsobem žalovanému podle zjištěného stavu věci nestalo, trpí rozsudek soudu první stolice zmatečností ve smyslu § 477 čís. 4 c. ř. s. v odvolání žalovaným vytýkanou a bylo proto k rekursu žalovaného napadené usnesení odvolacího soudu, hájící opačný názor, změnit a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 9777.

K výkonu kontrolního práva podle čl. 105 obch. zák. může si veřejný společník přibrati i třetí osoby, najmě znalce.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, Rv I 1170/29.)

P r o c e s n í s o u d první stolice vyhověl žalobě Elišky B-ové proti Otu B-ovi, by žalobkyni bylo dovoleno, by jménem pozůstalosti po svém zesnulém manželé Alfredu B-ovi v každé chvíli sama nebo s přivzetím znalce účetnictví a vedení knih do obchodní místnosti žalovaného přišla, sama s ním do obchodních knih a do obchodních papírů firmy B. nahlížela a na jejich základě si sama bilanci k vlastnímu přehledu zhotovila. O d v o l a c í s o u d vyhověl odvolání žalovaného potud, že zamítl žalobu, by žalovaný byl uznán povinným dovoliti, by Elsa B-ová jménem a v zastoupení pozůstalosti po svém zesnulém

manželi přicházela do obchodní místnosti žalovaného s přivzetím znalce účetnictví a vedení obchodních knih a s ním do obchodních knih a do obchodních papírů fy B. nahlížela.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Odvolačící soud neposoudil věc po právní stránce správně, dospěl k úsudku, že při výkonu kontrolního práva podle čl. 105 obch. zák. nelze přibrati znalce. Toto právo může ovšem býti vykonáno jen osobně. To však jen znamená, že nemůže býti vykonáno zmocněncem. Tím však není vyloučeno, že společník nemůže přibrati k výkonu těchto oprávnění také osoby třetí, najmě znalce, neboť jinak by se stala tato práva v mnohých případech ilusorními. Společník, postrádající potřebných znalostí, by tím byl ve skutečnosti zbaven kontrolních práv, což zákon zajisté nezamýšlel (srv. Randa, obch. právo II. str. 149, Staub-Pisko, komentář k obch. zák. čl. 105, Lehmann, Handelsgesetzbuch I., str. 372, Hermann-Otavský, Všeobecný zák. obch. str. 142, Wenig, Příručka obch. práva, kniha II. a III., str. 33). Nebylo zapotřebí a nebylo by bývalo účelným, aby žalobkyně již v tomto sporu jmenovala určitého znalce. Po této stránce lze ponechati řešení případných rozporů stran exekučnímu řízení.

Čís. 9778.

Nárok komerčního ředitele továrního podniku, jehož plat záležel z provise z obratu v podniku, na odškodnění za provisi, jež prý mu ušla omezením provozu podniku, jest posuzovati podle § 12 zák. o obch. pom., nikoliv podle § 1155 obč. zák. Pokud se neprohřešil podnikatel na smlouvě, obmeziv výrobu.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, Rv I 36/30.)

Podle ujednání ze dne 1. dubna 1926 vstoupil žalobce jako komerční ředitel do služeb žalované firmy. Jeho odměna měla záležeti v provisi ve výši 2% z celkového obratu žalované firmy. Na účet této provise měly mu býti vypláceny zálohy po 3000 Kč měsíčně, kteréžto zálohy měly tvořiti jeho zaručený minimální příjem. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalované firmě náhrady škody 120.000 Kč z důvodu, že, byv přijat žalovanou stranou do jejích služeb jako komerční ředitel, nedocílil zaviněním žalované provise vyšší než zaručeného mu minima ve výši 3000 Kč měsíčně. Procesní soud prvního stolu neuznal žalobní nárok důvodem po právu. Odvolačící soud napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Nesprávné právní posouzení věci spatřuje odvolatel v tom, že první soud jeho ujednání se žalovanou pokládá za smlouvu služební, kdežto smlouva prý má některé náležitosti smlouvy služební, některé smlouvy sprostředkovatelské, odměna je provisi, které se mu mělo dostati z celkových obrátů v podniku žalované.